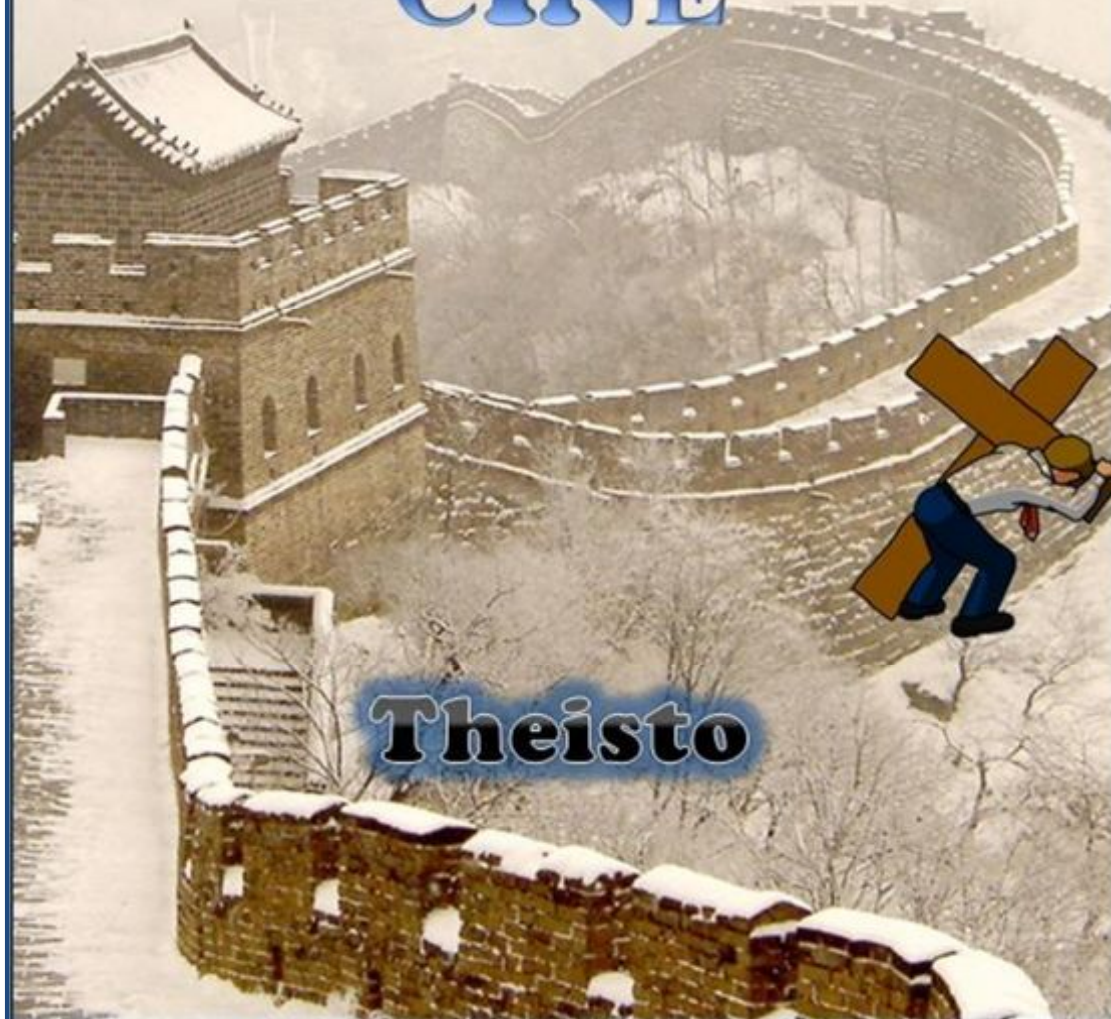

PROBUZENÍ V ČINĚ

Theisto

Probuzení v Číně

ΠΡΟΨΥΓΝΗ Α ΓΙΝΕ

THEISTO

Práci v Číně jsme začali před mnoha lety. Před několika lety jsme se setkali s bratrem Theisto, který žije v Hongkongu. Narodil se ve Finsku, pak mnoho let žil ve Švédsku a teď již asi 17 let pracuje v Číně. Možná mnohým věcem nebudete věřit, ale toto je Čína. Čínští věřící věří, že to, co se dělo před 2 000 lety, je možné i dnes.

Těmito slovy byl u nás v Olomouci uveden misionář z Číny, bratrem z Německa, který ho doprovázel.

Bratr Theisto: Věřím, že lidé v Česku touží vidět Boží slávu, Ježíšovo království. Ještě jsem se nikdy nesetkal s člověkem, který je v temnotě, aby neměl touhu dostat se z této temnoty ven. Je na nás, abychom lidem ukázali slávu, která je v Ježíši Kristu.

V roce 2 000 bude 1 500 milionů Číňanů, což je 25% světové populace.

Před 2 000 lety Ježíš zachránil každého, spasení je fakt. Už je dovršeno. Naše práce je lidi uvědomit o tom, co Bůh udělal, že v Ježíši Kristu zachránil svět. Každý je zachráněn. Každý může mít vztah s Bohem. Vy máte být svědky Ježíše Krista, neustále o něm mluvit: "Tys ještě neslyšel, co pro tebe Ježíš udělal? Je to dar. Chceš ho přijmout? Je to nejlepší, co můžeš přijmout. A tvůj život nemá žádný jiný smysl. Jen aby ses naučil poznávat Boha, který tě tolik miloval, že před 2 000 lety za tebe dal svého syna Ježíše, jehož vzácná a svatá krev byla prolita, abys byl zachráněn. Už tehdy ti důvěřoval."

Když mluvíme o Číně, tak mluvíme o neuvěřitelném probuzení. Každý den se v Číně znovu narodí více jak 30 000 lidí! To znamená, že za měsíc je to 1 000 000!!! To je neuvěřitelné probuzení. A jestliže toto Bůh může dělat v Číně, kde je už padesátý rok velmi silný komunistický režim, jestliže může zabrat největší národ na zemi, tak podle mého názoru to může udělat kdekoliv, i v České republice.

Bůh přinese spasení do Čech.

V roce 2 000 bude žít 70% světové populace ve východní oblasti. Pokud se má něco odehrát pro Boží království, tak se to musí stát někde uvnitř tohoto místa, protože tam jsou lidé.

Chtěl bych vám trošičku demonstrovat vzdálenosti, které jsou v Číně. Pokud nasednete na vlak na jihovýchodě v Kvandžo, do Urungži na severozápadě pojedete 147 hodin, to je sedm dní a šest nocí. A to jste pořád v jedné zemi. Udělal jsem to jednou, byla to nejdelší cesta vlakem, kterou jsem kdy absolvoval a rozhodl jsem se, že už takové věci dělat nebudu. Proto jsem zpátky letěl letadlem. Cesta trvala šest hodin, byl jsem stále v Číně, tak velká je tato země.

Je tam také hodně věcí, o kterých jste už slyšeli. Velká zeď začíná u moře a končí na čínsko-ruské hranici. Je to 6 000 km dlouhá zeď. Je to jediná věc na zemi udělaná lidskýma rukama, která je viditelná z měsíce. Byla to obranná zeď, která chránila Čínu od Mongolů. Po mnoho set let byla Čína úplně izolována od zbytku světa. Právě to učinilo čínskou kulturu tak odlišnou od ostatních, okolní svět na ni neměl žádný vliv přes 1 000 let. Teď už se zachovalo jen pár míst pro turisty.

V Číně najdete velká města. Populace Bějingu je 14 miliónů. V Šanghaji bude v roce 2 020 žít asi 50 milionů lidí, stane se jedním z mega-měst na Zemi.

V Číně jsou tři různé církve. Největší je **domovní církev**, která v těchto dnech není viditelná. Shromažďují se potají v domovech, v jeskyních, budovách továren, ve skladech, většina z nich na farmách. Podle zákona nemohou existovat.

Před dvěma týdny (v říjnu 1998) jsme měli nelegální křesťanské setkání se 140 pastory. V 8 hod. večer jsem jim začal ukazovat video o misijní výzvě, kterou Bůh dal církvi, aby nesli dobrou zprávu všem, kteří ještě neslyšeli, že jsou spaseni. Když skončilo video, všech 140 pastorů se modlilo k Bohu, aby je zmocnil a způsobil, aby mohli z Číny vyjít do světa a přinést evangelium Ježíše Krista. A najednou jsme byli odpojeni od elektřiny a policie přišla s puškami. Všude se střílelo a poněvadž byla tma, tak neviděli, že je tam také pár západáků, takže s námi se všemi jednali stejně, zmlátili nás a dokopali. Až nás přivedli na světlo a zjistili, že jsme ze Západu, jednali s námi slušně. Všichni bratři a sestry, bylo jich přes 140, byli uvězněni proto, že navštívili nelegální církevní shromáždění. Přesto je to stále největší, nejvíce biblická církev v Číně, kde je více než 75 milionů křesťanů. A jsou všude. Potom je tady tzv. **oficiální církev**, má 15 milionů křesťanů. 80% těchto lidí jsou skutečně znovuzrození křesťané; prostí křesťané, kteří věří Bibli, ale problém je s vedením - všichni jsou komunističtí pohlaváři, ateisté.

Další církev tvoří sbory, které byly zaregistrovány u místních vlád, takže státní církev nemůže nic dělat. Je zázrak, že tato církev existuje, protože těchto 1,5 milionů křesťanů bývávalo částí domovní církve a během posledních deseti let mohly být zviditelněny úplně neuvěřitelným způsobem. To je vize pro budoucnost církve v Číně. Zatím jsou omezeni pouze na jedno město, ale tato řeka popluje do celé Číny.

Chci vám ukázat strukturu domovní církve. Základem jsou jednotlivá setkávací místa, kde je od 20 do 300 lidí, ale jsou oddělená, takže o sobě nic nevědí, není mezi nimi žádné spojení. Pokud vláda najde jedno místo setkávání a uvězní všechny lidi, jedinou informací, kterou z nich dostanou, je, že toto je církev a nikdo jiný tady není. Pouze jeden člověk v této církvi, vedoucí, zná jedno jméno ze sta vedoucích, který má na starosti deset míst setkávání.

Při probuzení jsme povoláni, abychom šli a stále a všem povídali o Ježíši, o tom, co pro nás udělal. Aby lidé, když uslyší tyto pověsti, začali tím být zaujatí. Pak začnou kontrolovat, jestli je to pravda: "Můžeš to dokázat?" Ptají se a když zjistí, že je to pravda, tak to přijmou. Tak se to v Číně děje. Během šesti měsíců z jedné skupiny o 20 lidech bude sedm skupinek s 20 lidmi a ještě třetí generace skupinek. Tak mnoho lidí skutečně přichází k Pánu.

Pak deset vedoucích zná jméno jednoho vedoucího tzv. "druhé úrovně". Stále ještě je omezený informační tok na nižší úrovni církve. Když vláda najde vedoucího, zavře celou oblast míst setkávání, ale církev zůstane pevně stát.

Nejvyšší vedení církve jsou vedoucí a sedm starších apoštolů. Kolik lidí může být v takové církvi? Dá se to velice těžko odhadnout.

V provincii Anhui, v lesnaté části Číny, žije asi 56 milionů obyvatel. Je tam jedna tato domovní církev, která vznikla před deseti lety. V roce 1996 se křesťané shromažďovali na 3 400 místech setkávání, měli 6 551 pracovníků na plný úvazek a 341 100 křesťanů. Během

těchto desíti let vyslala tato církev mladé lidi do dalších třinácti provincií Číny kázat evangelium, kde vystavěli nová místa setkávání. Takže když sečteme církev domovské provincie se všemi dalšími církvemi v ostatních třinácti provinciích, tak měli asi 6 000 míst setkávání a 10 000 služebníků na plný úvazek a asi 500 300 křesťanů. A to je jedna jediná církev v nejchudší provincii Číny.

Lidé v Číně jsou mnohem chudší než vy tady. Tato církev pracuje v provincii, kde průměrný příjem pro rodinu na rok je méně než 30 dolarů. Boha to nemůže omezit, vůbec to nezastavuje evangelium. Je k nepochopení, když slyším, že nemůžeme přivádět lidi k Ježíši, protože máme málo peněz. Když se jedná o evangelium, peníze nejsou nejdůležitější. Potřebujeme vydané lidi, kteří jsou připraveni vyjít, chodit s Ježíšem, žehnat ve jménu Ježíše, modlit se, dát svůj život. V jednom místě bratři vytvořili vlastníma rukama jeskyni - vyhloubili ji a po částech odnesli kameny pryč z vesnice. Schází se v ní tajně již osm let. Někdy tam jsou i celý týden, dvanáct hodin poslouchají kázání, spí tam. Jsem zvyklý v Číně kázat asi šest hodin bez přestávky.

Několik sester přišlo do jedné vesnice a začali zpívat písně, uctívat Ježíše a chválit Jeho jméno veřejně na ulici, což je absolutně zakázáno. Tyto sestry věděly, že Bůh je tam poslal a věřily, že způsobí, aby mohly dostatečně dlouho kázat, aby lidé slyšeli o Ježíši. "Pokud budeme uvězněné, je to celkem jedno, poněvadž jsme semínko již zasely." Přišlo tam mnoho lidí. Sestry nevěděly, že v domě za jejich zády umírá muž, vedoucí komunistické strany v té oblasti.

Bylo mu 40 roků: Doktoři ve státní nemocnici zjistili, že jeho žaludek je prolezlý rakovinou a poslali ho domů zemřít. Mnoho týdnů nebyl schopen cokoli sníst, neustále zvracel krev a slábl a slábl. Čekal, až přijde smrt. A najednou slyšel mladé ženy, jak před jeho domem prohlašovaly podivné věci: "Ježíš přišel do této vesnice, Bůh je tady! On přinese naději každému člověku, On dá každému člověku nový život! Přijďte a přijměte Ježíše jako Spasitele a budete mít naději, pokoj a věčný život." Poprvé v životě uslyšel tento komunistu jméno Ježíš Kristus a slyšel slova o naději, o věčném životě, o Bohu. To byly věci, kterým nikdy předtím nevěřil.

Požádal svoji ženu, aby přivedla tyto mladé ženy do jejich domu. Evangelistky přišly k jeho posteli, kde ležel, byl vlastně skoro mrtvý. Velice slabým hlasem se zeptal, co je to za naději, o které mluví. Kdo je Ježíš Kristus? Co je pokoj? Co je věčný život? "Já umírám, pro mě už není žádná naděje." A tyto sestry se s ním začaly dělit o evangelium Ježíše Krista. Během toho, jak tento muž naslouchal, přišel na něj v moci Duch Svatý a on pochopil, co mu bylo říkáno, otevřel své srdce a byl znovu narozen. Stále ještě ležel na své smrtelné posteli, ale jeho oči začaly zářit, mával rukama a volal: "Jsem spasen, Ježíš žije ve mně, jsem nové stvoření." Poté, co asi hodinu takhle chválil Pána, řekl: "Chci prohlásit před celou vesnicí, že jsem se rozhodl následovat Ježíše Krista a chci být pokřtěn." Byl únor, minus 25 °C a jediná tekoucí voda v této vesnici byla zamrzlá řeka s 50 cm silnou vrstvou ledu. Sestry mu chtěly pomoci a řekly, že je připraven na nebe, že je stejně dobrým křesťanem, jako byl předtím komunistou. Ale on chtěl dát všem lidem ve vesnici na vědomí, že se rozhodl následovat Ježíše.

Před domem bylo již asi 300 lidí, poněvadž slyšeli hluk z jeho pokoje. Pak viděli dvě z těchto evangelistek, jak jdou se sekerou k řece a slyšeli: "Jdeme pokřtít tajemníka strany, poněvadž chce vydat svědectví, že přijal Ježíše Krista. Když to lidé slyšeli, každý z té vesnice, více než 300 lidí, pospíchal na to místo, protože na tomto pohřbu chtěli být. Říkali si, že pokud tento člověk nezemře na rakovinu, tak rozhodně zemře na ten šok, který prožije,

když ho strčil do té ledové vody.

Čtyři muži pak vynesli postel s tímto znovuzrozeným křesťanem, který byl plný rakoviny, tajemníkem strany. Přinesli ho k řece a dva bratři, učitelé Bible, kteří následovali ty sestry, skočili do vody, aby pokřtili nově věřícího. Nebyli zrovna nadšeni tím, že by měli dlouho čekat, takže ho strčili do té vody rychle. Když jim muž zmizel pod vodou, najednou přišel Duch svatý, voda začala vařit a tento muž vyskočil a začal poskakovat po ledě jako zajíc a volal: "Ježíš mě uzdravil, Ježíš mě uzdravil!" A byl úplně zdravý.

Lidé z této vesnice viděli tohoto "zajíce" a věděli, že tento muž byl úplně bez síly, protože umíral na své posteli již dlouhou dobu. Když ho viděli, jak poskakuje a chválí Ježíše, který ho uzdravil, jeden po druhém poklekli na led a řekli: "Tento Ježíš je Pánem".

Co to znamená, když někdo toto řekne ze svého srdce a věří tomu? Celá tato vesnice, více než 300 lidí, se znovuzrodilo, když hleděli na "tohoto zajíce". Amen.

Další příběh začal před dvěma lety, když byl jeden z pastorů uvězněn v Manžuri v severovýchodní Číně. Byl odsouzen k tříletému vězení kvůli nelegálním křesťanským aktivitám. Je mu asi 32 let. Tento bratr byl již dříve mnohokrát uvězněn, proto ho přemístili do jeho domovské provincie Herna, do obrovského megavězení, kde bylo 30 000 vězňů. Bratr po příjezdu zjistil, že tam má hodně spolupracovníků, pastorů. (Už jeden a půl roku předtím tam bylo asi 1 000 pastorů.) Dostal tu nejlepší práci, jakou si mohl přát, udělali z něj vedoucího kuchyně. Během tří týdnů byli všichni pracovníci vystřídáni čtyřiceti pastory. Byli to Boží služebníci, modlili se a žehnali jídlu a Bůh dal do toho jídla "nebeské vitamíny", takže během jednoho týdne celé vězení začalo mluvit o tom, že "v kuchyni se něco stalo. Jídlo vypadá stejně, je ho málo, ale je lepší, má v sobě moc." Začali se ptát, co se stalo s kuchyní, kdo tam pracuje a zjistili, že nad ní převzali moc křesťané. Když se pak s nimi setkávali, slyšeli evangelium a mnoho vězňů se znovuzrodilo. Nevíme, kolik set jich bylo, ještě to stále pokračuje. Bratři v Číně nikdy nehledají nejpohodlnější způsob, jak vyřešit problém křtu ve vězení. Nejsnadnější by bylo trošičku pokropit bratra ve jménu Ježíše, ale tito bratři nedělají žádné kompromisy. Kuchyň je jediné místo, kde je tekoucí voda, takže když přišli vězňové do kuchyně pro jídlo, vtáhli znovuzrozeného vězně do kuchyně a pokřtili ve jménu Ježíše Krista ve veliké nádobě, kde myli zeleninu. Vězeň v mokrých šatech odešel a připojil se k ostatním. Jenom Bůh ví, kolik lidí bylo pokřtěno v této kuchyni.

Ježíš přistoupil a řekl svým učedníkům: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke vše národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku." (Mt 28,18-20)

Toto je vlastně část Ježíšova poselství, které měl ke svým učedníkům. Ježíš věděl: během několika sekund je opustím. A vlastně jádro všeho bylo v těchto slovech. To bylo to nejdůležitější, co Ježíš chtěl učedníkům zanechat jako svoji závěť. Je to v těchto slovech. On věděl, že jde, aby se připojil k Otci a tito chlapci byli právě ti, kteří mají jít a udělat práci.

Ježíš udělal něco, co bylo velmi jedinečné, jednou pro všechny období, založil základ pro světovou misi. Řekl těmto mladým rybářům z Galileje něco velice důležitého, aby věděli a chápali. Nemluvil s nimi o nějakých učeních, kterými se zabýval dříve, On jim řekl jádro všeho.

Řekl: Všechna autorita v nebi mi byla dána. Víte, proč tomu věříme, že Ježíš má všechnu autoritu v nebi? Protože Ježíš to řekl a protože nikdo v nebi nebyl. Je velmi snadné věřit

něčemu, co jsme neviděli, něco o čem jsme pouze slyšeli, je to jednoduchý fakt. Prostě tomu věřím, nebo ne.

Někteří lidé říkají, až uvidí důkazy, tak tomu uvěří. Ale naše "zaměstnání" coby křesťanů je věřit, je to v podstatě naše profese. Jsme profesionálními věřícími, takže to, co se nám řekne, tomu věříme.

V podstatě není žádný problém věřit tomu, že Ježíš má všechnu autoritu v nebi. Ale pro nás je problémem ta druhá část, Ježíš má všechnu autoritu na zemi. Všude, v každé zemi, v každém životě každého člověka má Ježíš veškerou moc. To je těžší, ale Ježíš to řekl, a to je to nejdůležitější, co jako křesťané musíte pochopit. Jinak budete další prohrávající. Potřebujete věřit této realitě, potřebujete to vidět jako realitu. Nejen tomu věřit, ale přestěhovat se do skutečnosti, že Ježíš má absolutní autoritu. On je ten, který byl, který je a který má přijít. On je Bůh, všechno je možné s Bohem!

Ježíš toto zdůraznil svým učedníkům. A proto běžte, už se nedohadujte dál, nesnažte se to pochopit víc, prostě běžte a vizte, co já můžu dělat. On jim slíbil: když toto uděláte, budu s vámi všude. Amen.

To je sláva, to je jádro evangelia. Je to poslání, které Bůh pro nás chce, abychom šli a kázali dobrou zprávu všem národům.

Chci ještě každému z vás připomenout, že je stále ještě více jak 2 500 milionů lidí na této zemi, kteří nikdy ani jednou ve svém životě neslyšeli jméno Ježíš. Ani jedinkrát neslyšeli, že Ježíš je zachránil. Oni neslyšeli o Boží lásce v Ježíši Kristu. Je to spravedlivé, že na západě lidé mohou slyšet evangelium neustále znovu a znovu, když jsou na zemi lidé, kteří neslyšeli jméno Ježíš? V jaké temnotě asi jsou? Jsou v takové temnotě, že ani nechápou rozdíl mezi Coca-Colou a Ježíšem Kristem, jsou to pro ně stejně divná slova. Vlastně o Coca-Cole vědí víc než o Ježíši Kristu.

Toto je úkol, který dal Bůh učedníkům Ježíše Krista v této zemi - abyste pozdvihli své oči a viděli i ty milióny lidí v Asii, kteří ještě neslyšeli o velké Boží lásce. Je to naše práce, abychom šli, abychom se sdíleli společně s církví v Asii, abychom kázali dobrou zprávu Ježíše Krista.

V komunistické zemi je mnoho problémů, vlastně všechno je problém, co se týká lidské perspektivy vidění, ale to je právě to, co dělá tuto práci tak vzácnou. Když pracujete v takovém okolí, kde je všechno těžké a všechno je plné problémů, je stoprocentně jisté, že za tím je Bůh, kdykoli se něco stane.

Tohle jste si určitě přečetli v Bibli: co je nemožné s lidmi, pro lidi, je možné pro Boha. S Bohem jsou všechny věci možné. A další, nic není nemožné pro Boha. Snažím se k něčemu dospět, ale musím vám vysvětlit toto: mnoho z našich modliteb je za věci, které jsou vlastně pro nás, které můžeme udělat sami, za něco, co je možné. Víte proč to děláme? Chceme Bohu pomoci, takže se modlíme jen za věci, které jsou možné. Říkáme si: ano, to se může stát, přineseme tuto věc k Němu a potom doufáme, že se stane zázrak. Pokud se nestane, pak to uděláme stejně sami a řekneme: Díky, Bože, žeš to udělal". Toto je průměrný křesťan na západě. Prosíme Boha, aby dělal věci, které jsou možné.

Ale Bible říká, že Bůh je Bohem nemožného, takže všechno, co je o Bohu, je "nemožné". Ano. Když se přesunete na jeho hřiště a začnete hrát Jeho hru - což je ta strana zázračná - prosím nesnažte se to zázračné přesunout. Balónek z Božího hřiště do vašeho hřiště možností. Je to jediný způsob pro mě i pro tebe, abychom se přestěhovali na jeho zahrádku a prostě přijali, že s Bohem je všechno možné - i to nemožné. On je úplně "nemožný" a Jeho slovo je stejné.

Bible je naplněna skutky. Nepotřebujete mít žádnou víru na to, abyste pochopili, co se tady

píše. Jsou to stejná slova, která můžete číst v časopise nebo v novinách. Ale protože toto nejsou světská slova, ale jsou naplněna mocí tohoto "nemožného" Boha, začnou se odehrávat zázraky.

Že tato slova se stanou mocí k nemožnosti, kdykoli jsou použita správně, je moje poslední svědectví o Číně.

Před několika lety žila jedna 52-tiletá žena v jedné z jižních provincií Číny. Tato matka byla velmi nemocná po celý svůj život. Posledních dvacet let ležela na zemi, byla úplně zchromlá revmatickou artrózou. Její ruce i nohy byly úplně zchromené a v jejím těle se odehrávala neuvěřitelná bolest 24 hodin denně. Kdokoli s ní malinko hnul, způsobil jí neuvěřitelnou bolest.

Nedávno začala cítit ještě něco dalšího, začala mít silné bolesti v žaludku, proto ji její synové "přivezli" do nemocnice ve městě vzdálené asi 40 km. Vezli ji vzadu na traktor. Ležela tam, neustále to hopsalo nahoru dolů a ona měla neuvěřitelné bolesti.

Po příjezdu do nemocnice ji doktoři začali vyšetřovat a rozhodli se, že jí otevrou žaludek. Ve chvíli, kdy ho otevřeli, okamžitě ho zašili a řekli této ženě: "Jsi úplně plná rakoviny, tvoje srdce je třikrát větší než je normální". Měla čtyři velice závažné choroby kromě artrózy, a každá z nich by ji mohla okamžitě zabít. Doktoři jí řekli, že se už neuzdraví.

Žena tiše plakala a čekala až si ji synové vyzvednou. Jedna sestřička okolo ní procházela a viděla, že má obrovské bolesti. Byla učednicí Ježíše Krista, jednou z těch nelegálních křesťanek. Když se dozvěděla, že má žena zemřít, tak se nad ní slitovala. Udělala něco, co se nesmí. Riskovala svou svobodu i práci. Běžela zpátky do své ubytovny a vzala tam malou knížečku - evangelium podle Marka, nebyly na ní žádné nápisy. Přinesla tuto knížku plačící ženě a umístila ji pod její prsty na její hrudník a řekla jí: Až se dnes večer vrátíš domů, požádej někoho, aby ti četl z této knihy, tato kniha je tvá jediná naděje. A pak odešla.

Později přišli synové této ženy a vyzvedli si ji. Po mnoho hodin znovu ležela na traktor a její tělo hopsalo nahoru dolů, prožívala neuvěřitelné bolesti, ale tu knihu neztratila. Držela se jí jako své poslední naděje.

Když dojeli domů, vynesli ji na stejné místo, kde ležela předtím a shromáždili se všichni příbuzní, asi třicet lidí. Starší syn každému vysvětloval: "Přinesli jsme maminku zpátky, aby umřela. Pro ni není už naděje, je plná rakoviny a umře".

Jak všichni plakali, slyšeli slabý hlas své maminky. Řekla svému staršímu synu: "Synu vezmi tuto knihu a prosím, přečti mi z ní." Nechtěl číst, plakal, a řekl: "Maminko ty si teď potřebuješ odpočinout, protože každou chvíli umřeš, nechceme teď nic číst." Ale matka mu řekla: "Synu toto jsou má poslední slova, chci, abys četl z této knihy."

Poprvé ve svém životě tento asi 30-tiletý muž vzal tuto knihu do rukou. Vůbec nevěděl, co to je, otevřel první stranu a četl toto: "Marek 1,1 Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího." Tato slova všichni slyšeli a něco se stalo. Jak tato slova vstoupila do srdce a mysli ležící ženy, moc Boží, moc Boha "nemožných věcí", Boha zázraků, Duch Svätý přišel na tuto ženu. Každý to mohl vidět, jak její prsty se začaly otvírat, a její nohy se začaly napřimovat a vstala úplně zdravá!!!

V místnosti bylo 30 lidí a plakali, protože čekali, že tato žena zemře každou chvíli, každou minutou. Když viděli, jak vstala, padli na kolena a řekli toto: "Ježíš Kristus, Syn Boží." To byla slova, která slyšeli. Nebyli tam kazatelé, nebyl tam nikdo, nikdo nic nevěděl. Jediná slova byla tato: "Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího". A všichni byli spaseni.

Další ráno viděla jiná žena z vesnice "chodícího ducha", když se sestra Čan, poté co ji nebylo vidět více než dvacet, připojila k ostatním ženám. S kyblíky na vodu v obou rukou kráčela ke studni mimo vesnici. Každý zastavil a zeptal se jí stejnou otázku: Jaké je jméno

tvého lékaře, který toto udělal. Jediná odpověď kterou měla: "Ježíš Kristus, Syn Boží mě uzdravil a dal pokoj mému srdci." Když to lidé slyšeli a viděli ji úplně zdravou a obnovenou, otevírali svá srdce a byli znovuzrozeni.

Pořád tam ještě neměli kazatele v dosahu, jedinou knihu kterou měli a četli, byla tato malá kopie Markova evangelia. Setkání byla taková: V sedm hodin ráno se setkali a každý, kdo tam byl, jeden po druhém vydávali svá svědectví, jak byli spaseni. Většina z nich opakovala stejná slova: "Ježíš Kristus, Syn Boží, mě zachránil." Setkání trvalo do sedmi hodin do večera, poněvadž mnoho set lidí na každém setkání vydávalo svědectví.

Přijeli jsme do této vesnice asi o osm měsíců nato, v té době tam bylo 600 znovuzrozených křesťanů, a začali jsme s nimi budovat vztahy. Přinesli jsme Bible, vyučovací materiály a církev rostla. Poslední věc, kterou jsem o této vesnici slyšel bylo to, že tam bylo více než 1 300 znovuzrozených křesťanů. Každý z nich našel cestu k Ježíši v této malé knížečce.

V Božím slově je neuvěřitelně velká moc. Pokud tomu skutečně začnete věřit a pokud to začnete používat, může to váš život převrátit vzhůru nohama. Je úplně neuvěřitelná moc v každém slově Božím. Je tam toho pro nás dost, je tam dost zázraků, je tam dostatek nadpřirozené Boží přítomnosti, moci autority a pomazání pro každého. Chvála Pánu.

Chci každého z vás vyzvat, abyste se skutečně podívali na svůj křesťanský život a zhodnotili svůj osobní život s Bohem. Věříš skutečně, že Bůh je Bohem nemožného? A pokud tomu věříš, nejsi zvědav na to, abys viděl, jak dělá neuvěřitelné věci ve tvém životě? Víte, moc svědectví nepřichází ve chvíli, když se něco děje v Číně, musíte mít svědectví ze svého života - něco, co je pevné, nemožné.

Byl jsem v těchto těžkostech, čelil jsem ve svém životě tomuto největšímu problému, ale potom Bůh se svou mocí a autoritou přišel a uvolnil mě. Jsem svobodný, našel jsem odpověď. Vím, že On je Bůh, protože jsem to zakusil na svou vlastní kůži.

Nevzdávejte se, dokud to nedostanete, dokud nepochopíte své vlastní svědectví o Bohu a moci Krista ve svém životě dnes. A to je to, co obrátí vaše město vzhůru nohama. Velmi rychle. Je tady více lidí než měl Ježíš a učedníků. na hoře, když je vysílal. Během svého života obrátili celý svět vzhůru nohama. Bylo úplně jedno, kde byli, neustále si na ně lidé stěžovali: "Blázniví křesťané, převrací nám město vzhůru nohama, neustále někomu prohlašují, že Ježíš Kristus Syn Boží je živý". A to Bůh chce dělat ve tvém zaměstnání, ve tvé škole, ve tvém domově. On chce být tímto Bohem nemožného. A když se do tohoto "přestěhujete", budoucnost bude vaše vlastní svědectví.

Mohl bych se více sdílet, jaké utrpení prožívají křesťané v Číně, o potřebě Biblí, ale nevím, proč mi Duch svatý říká, abych toto skutečně vtlačil do vašich srdcí, že Ježíš má plnou autoritu a že Bůh je Bohem nemožných věcí. Ve chvíli, kdy Boha začneme chápat, kdy začnete rozumět něčemu, už to není Bůh. On je Bohem nemožného, nesnažte se Ho pochopit, prostě vylijte svůj život, otevřete své srdce a jděte blízko k Jeho srdci, napřáhněte se k Němu a dovolte Mu, aby vás změnil. Protože to On chce dělat, hledá tě. Investoval svou krev za tebe, aby ses se mohl stát jedním z těch nejšťastnějších lidí světa, kteří denně chodí s Ježíšem a cítí ruku Ježíše, jak je vede po jejich cestě celý život - každé ráno, do posledního večera.

Nebylo by úžasné zítra ráno, kdyby po probuzení byl váš první pocit - Ježíš je tady. Nevzdávejte se, pokud toto ve svém životě nebudete mít. Ve chvíli, kdy otevřete oči, abyste mohli říct čestně: "Dobré ráno Ježíši, právě jsem se vzbudil." A Ježíš řekne: Dcero, synu, já jsem vedle tebe seděl celou noc, byl jsem s tebou, a teď konečně něco začneme dělat. Dnes pro tebe mám toto: Chci, abys šel k té staré paní, která neustále každému nadává, k tomuto nejnemožnějšímu stvoření a řekl jí, že ji mám moc rád. Potom ti řekne, že chce, abys šel k tomu muži, se kterým už dlouho pracuješ, který ti neustále ubližuje a dělá špatnosti - obejmi

ho a řekni "mám tě rád".

Toto je zaměstnání, které pro nás Bůh má a pokud jsi dostatečně bláznivý, bude zítra tvůj nejvíc vzrušující den s Ježíšem. Jste ochotni to zkusit dát Ježíši šanci, udělat něco, co je nemožné? Amen.

Konec
Z magnetofonového záznamu přepsala
P. Bartíková, upravila J. Coufalová
AC OLomouc